

ورزش در دولت دوازدهم

پویا و آرزومند حتی در دوران کرونا

■ دایره‌ای که وسیع‌تر شد

مهم‌ترین دستاورد دولت حسن روحانی در حیطه ورزش پس از گذشت هفت سال و نیم از دوره هشت ساله وی، مدال آوردن هر چه بیشتر رشته‌های ورزشی در کشورمان بوده است. پیش از این ورزشکاران ایران فقط در کشتی، وزنه‌برداری و رزمی‌ها و تک و توکی هم در دوومیدانی یا شمشیربازی برنده مدال‌های المپیک و جهانی می‌شدند و در سایر ورزش‌ها حرف‌رسانی برای گفتن لااقل در مسابقات فوق‌اندیشیم اما هم‌اینک ایران دست‌کم در ۱۵ رشته متفاوت تیمی و انفرادی ظرفیت و توانایی کسب مدال‌های جهانی و المپیک را دارد و در آسیا هم کم و بیش حرف اول را می‌زنند. کافی است یادآوری کنیم که نوشاد عالمیان، پینگ‌پنگ‌باز برجسته چپ‌دست اهل شهرستان بابل در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ در اندونزی در شرایطی به مدال برنز انفرادی مردان رسید که حضور امثال ژاپن، دوکره و البته چین مسابقات تنیس روی میز این قاره را عملاً تبدیل به رقابت‌های جهانی کرده است. امروز ایران نه تنها در دوومیدانی ظرفیت کسب اندکی از مدال‌های جهانی و تعداد قابل توجهی از مدال‌های آسیایی را دارد، بلکه با درخشش سعیدرضا کیخامی تواند در ژیمناستیک و روی وسیله خرب حلقه هم مدعی جدی کسب مدال خوش‌رنگ المپیک و جهان باشد. اگرچه افشای برخی دوپینگ‌ها

راه‌ها به سوی بازگشایی رشته‌های ورزشی و مسابقات آن باز شود. حسن روحانی با اصرار سازنده و مفید خود بر بالندگی ورزش بانوان، یک نقطه اوج را برای این رده ترسیم کرده و بازوی دولت در امور ورزش هم که همانا وزارت ورزش باشد، با هادایت مسعود سلطانی‌فر برابرکننده میزان توجه و اهمیت به هر دو قشر مردان و زنان بوده و کمیته ملی المپیک نیز براساس اندیشه‌های رضا صالحی امیری امیدساز عمل کرده تا ورزش ایران حتی در یک المپیک به تأخیر افتاده مانند «توکیو ۲۰۲۱» حرف‌های رسانی برای گفتن داشته و همچنان پویا و آرزومند باشد. صد دریغ و افسوس که چند ورزشکار نامی ایران در سال ۱۳۹۸ بشدت مصدوم و حاشیه‌نشین شدند و صد شادی و افتخار که تأخیر اجباری و کرونایی در برگزاری المپیک سی و دوم شانس امثال سهراب مرادی و حمیده عباسعلی را برای درمان آسیب‌هایشان و حضوری مؤثر در آوردگاه توکیو از نواحیا کرد.

◀ **وصال روحانی** / قبل از اینکه کرونا بیاید و کم‌ورزش را مثل سایر شئون اجتماعی خم کند، ورزش در ۱۰ ماه نخست سال ۱۳۹۸ سیری صعودی

گزارش

را طی کرده و سناریویی را به اجرا نهاده بود که در سال ۱۳۹۷ هم به چشم دیده بودیم. توقعات از سال ۱۳۹۹ که تقریباً پنج ماه و نیم آن سپری شده، باید اندک‌تر باشد زیرا اگر برخی لیگ‌های فوتبال را نادیده بگیریم، رشته‌هایی مبارزه‌ای و تن‌به‌تن مانند کشتی، تکواندو و سایر ورزش‌های رزمی و انفرادی عملاً در محاق قرار داشته‌اند و حتی در شمشیربازی هم فعالیت‌ها به حداقل رسیده زیرا فرض سرایت بیماری از طریق تعرق و سایر واکنش‌های بدیهی انسانی در زمان‌های مبارزه یک احتمال قوی است. در همه حال دولت دوازدهم مثل دولت یازدهم سعی بلیغ داشته که چراغ ورزش خاموش نشود و در ستاد ملی مبارزه با کرونایز این حمیت وجود داشته که در نخستین فرصت‌ها

